

כבוד השופט, מהו בדיוק פשע מיני?

כאשר אנו דנים בפשעים מיניים, כזוהו למעשים כאונס שבוצע בכוח, השטות בלתי-מוסרית, גילורעיות, מעשי-סדום, או פשעים שכנגד הטבע, המדובר הוא במשכב שלא בדרך הטבע, פיתוי, או משכב בחולים עם ילדה שטרם הגיעה לפרקה.

האם מגע מיני עם נערה שלא הגיעה לבגרות נחשב אף הוא לפשע מיני?

מבחינה טכנית, כן. אולם נער בן 19 הבא במגע מיני עם נערה בת 17 — דבר המהווה עבירה לפי חוקי מדינת ניריווק ורוב המדינות האחרות — איננו טיפוס הפושע הגורם לבלהה בקרב הציבור.

מיחה, אם כן, הפושע המיני?

אין טיפוס מיוחד ומוגדר ההולם תואר זה. כאשר אנו דנים בפושע מיני, רואה הארץ הממוצע לנגד עיניו יצור בעל גבות עבותות שזרועות ארוכות מידלדות לו על ירכיו, המטוטט אנה ואנה כקוף ומוכן להסתער מאחורי בית או שיה על גבי קורבנו ולקרוע אותו כדג.

אילו ישבתם בבית-הדין שלי במשך שנים על שנים, הייתם נוכחים לדעת כי הפושע המיני הממוצע הוא אדם רגיל ביותר. לפי מעשה, לא הייתם מכירים אותו כלל אילו פגשתם בו ברחוב. הפושעים המיניים באים מכל שדרות החיים. המפתיע הוא, שבדרך כלל הם נראים כאנשים מאסיביים בהחלט. אף אילו התבוננתם בו מיליון שנים רצופות, לא היה עולה על דעתכם כי לפניכם סטי כופאט מיני מסוכן.

האם הפושע המיני הרגיל הוא פושע מועד?

לא. 61% מאלה שנאסרו על פשעים מיניים הם חסרי עבר פלילי. עובדה מפתיעה זאת מפריכה כליל את הרעה הקדומה המ קובלת שהפושעים לשעבר הם הנחפסים ב פשעים מיניים.

אלימות במקום חרפה

האם היית אומר שהפושעים הי מיניים הם בעלי מרץ מיני עורף על הרגיל?

להיפך — כמעט כולם בעלי מרץ מיני נמוך מן הרגיל. למעשה, רבים מהם הם אימפוטנטים בשעת היצוע הפשע. דבר זה יכול להיראות מוזר ביותר, אך זוהי האמת.

מה עוד ידוע עליהם?

אמסור לכם כמה מכפרים רשמיים ש נקבעו על-ידי הוועדה העירונית להקר ה פשעים המיניים. רחוקים ביצעו 60% מכל ה פשעים המיניים ואילו אנשים שזואים אהראים ל-26% של פשעים אלה. שאר ה-14% של הפשעים בוצעו על-ידי אנשים שהיו זשואים, אולם התגרשו או התאלמנו.

73% מן הפושעים המיניים הידועים הם ילדי הארץ. מכאן יש ללמוד כי לא הזרים, ילאי מדינות-חוק, הם האחראים לדוב ה פשעים המיניים. כמעט כל הפושעים המיניים ימים יודעים קראו וכתבו. 36% מהם סימנו בית-ספר עצמיו ר-10% בית-ספר תיכוני.

ישנה השקפה מוטעית אחרת הרווחת מאז, כאילו הפושעים המיניים הם גורמים לאריוולאחים, מובחלים ומשוטטת-ריביות. אין הדבר כך. רובם הם בעלי עבודה קבועה, אולם בעלי משכורת זעומה. עם זאת, נמצאו גם רוב הנשים שהן קורבנות לפשע עם מיניים על אווזה שיכבה עצמה, והן שייכות לכל שכבות הגיל.

הבעיה המינית העיקרית איננה בעיית של האס. המנסה לכפות את רצונו על אשה בכוח ובאלימות. זהו המקרה הזוכה בדרך כלל לכותרות עיתוניות בעיתונות. אולם הבעיה האמיתית הם חוליה-הגוש ש הרופיו הפסיכי יכול לזרז להם רק ב מידה מעטה. על פי רוב מויקות הסטיות המיניות של אנשים אלה רק להם עצמם. אולם פושעים מיניים כאלה הם מסוכנים משום שלפניהם קרובות הם פונים אל ה אלימות ברצונם להימלט מן הפרטה הצ פוייה להם במקרה שיתפטו במעשיהם אמסור לפים.

סדוע עשית זאת?

השופט לייבוויץ, מהו המניע של הפושעים המיניים?

כדי לענות על שאלה מסובכת זאת, אאסט

פושע המיני הוא אדם כמיני

האם היית אומר כי זוהי הסיבה האמתית לפשעי-המין?

זוהי אחת הסיבות החשובות. אינני אומר כי זוהי הסיבה היחידה והמכרעת. גורמים לכך אף הזנחה ואדישות מצד ההורים, אבות או אמ.ות חסרי חוט שידרה מוסרי, בתים שנהרסו בשל גירושין, הפקרת הילדים ל גדול ברחוב ללא השגחה בגלל חוסר האס שרות למסרם לטיפול בשעות העבודה.

ישנו גם גורם הסכיבה — שכונות עוני, בהם שוכנים בצפיפות, בקירבה לבתי בושת, מרכזי פשע ומאורות סמים, במיוחד בערים הגדולות.

ישנו גורם נוסף: לפני זמן לא רב היו מקומות השוב שלנו מאורגנים בצורה של קהילות סגורות. כיום, לאחר התפשטות ה מכונות ומכשירי האינפורמציה והשעשועים — טלביזיה, ראדיו, קולנוע, עתונות — הולכות ועלמות קהילות חברתיות אלה. הרובע הסיני של ניריווק, למשל, מהווה שייך קהילה סגורה כזאת. מספר הפשעים ברובע זה, הוא הקטן ביותר בעיר כולה. מדוע? משום שבקהילה זו, מכיר כל אדם את שכנו וקיימת דעת קהל מגובשת. כל אדם חושש לבצע פשע מחמת החרפה שדבר זה ימט עליו.

כליאה איננה פיתרון

בין גורמי הפשע המיני מנית את האלימות והפינוק בתקופת הילדות, וכן את היעדר חיי ה קהילה בערים הגדולות, מה הם ה גורמים הנוספים?

בתי-הדין, בתר-הכלא, פנהגים פוליטיים, ואנשי הרפואה — כל אלה יש להם חלק באשמה. בתי-הדין חייבים לשים את לבם לכך, שבכליאת פושעי-מין בתוך בתי-סוהר אין משום חשיבה אמיתית לבעיה, משום שבצאתם הם בדרך כלל פושעים גרוועים יותר מאשר בהיכנסם.

לרוע המזל יש בכל המדינה רק 580 רופאי נפש, ורק חלק מצער מהם, מקדיש את זמנו לבעיה זאת.

יתר על כך, רבים מן הסוהרים, אינם מתלהבים לרעיון שרופא נפש יתרוץ ב בית-הסוהר ויפר את שגרת החיים בו. בכתי סוהר רבים המציאו להם כנויי גנאי וביכול שונים ומשונים ויש אף מקומות בהם כוב לים למעשה את ידיהם.

דרוש: מוסד מיוחד

השופט לייבוויץ, באיזה אופן היית מציע להמעיט את מספר פושעי המין בחברה?

יש להתחיל את הדבר בבית. חייבת לקום תנועה עממית שתבהיר לכל אב ואם כי התנהגות אכזרית כלפי הילד, ומצד שני פינוק חינוכי הם מעשי פשע כנגד וכנגד החברה. עלינו לחנך את ההורים — לאו דווקא בעזרת בת-ספר — אולם דרך החברה ודעת הקהל. יש להקים תחנות ל ייעוץ חינוכי בכל רחבי הארץ. ההורים חייבים ללמוד כיצד לספל בילדיהם בחברה המודרנית המורכבת שאנו חיים בה.

אחריות לא פחות קטנה מוטלת על בתי הספר. בערים הגדולות ישנם הולכי-כסל לרוב, המסתובבים סביב בתי-הספר עם מכור ניותיהם ומחזורים אחר נערות צעירות. לא מעט מחזורים אלה מסתיימים בפשע. חר בת המורים היא להזהיר את הצעירות וה צעירים מפני סכנות אלה.

הושמעה הצעה לרפא את פושעי המין על-ידי עיקורם. מה דעתך?

זוהי שטות. אין כל אמת בהשקפה שעיקור מפחית את התאחה המינית. חשיבות רבה נודעת לדבר פשוטי המין יוכרו כאנשים חולים וכי טיפול בהם מתוך נקודת השקפה זאת. לפני שנים נחשבו חולי הנפש כמ שועבדים לטטן. היכו אותם, ככלו אותם והעלו אותם על המוקד. כיום אנו יודעים שאנשים אלה חולים ומתייחסים לגביהם ככובלנות, בונים למענם מוסדות רפואיים משובללים ביותר, וממנים את הכוחות ה רפואיים הטובים ביותר לספל בהם. כתוצאה מכך נרפאו רבים מהם שרק לפני שנים רבות נחשבו למקרים חסרת-תקחה.

אין לרפא אדם על-ידי השלכתו לתא הכלא. הייתי מציע להקים מוסד מיוחד לפושעי מין, בו יקבלו את מיטב הטיפול וישוחררו רק אם צווח מומחים יחליט שאין בעוד כל סכנה.

הופעת הפושע המיני תכפה בציבור הישראלי לא רק בשנים האחרונות הגיעה לשיאה בשנה שעברה ברצח המתועב של הילדה רחל לויין. מאז פשטו בציבור דעות שונות, בלתי-מבוססות ומסולפות בחלקן, לגבי תופעה זו.

הראיון הבא, שניתן על-ידי השופט היהודי-האמריקאי המפורסם שמואל י. לייבוויץ (הידוע מתיאור הצלחתו כעורך-דין בספר זנפוץ בית-דין) מגלה עובדות חדשות ומסתכם בהצעה מעשית לחיסול הבעייה. המבוססת על מגע ישיר, משך 14 שנות כהונתו של השופט, עם מאות מקרים של פושעי מין.

מקרים אלה אינם שונים מאלה המתארעים בארץ וזמן הראוי שמספיקו תיו על השופט לייבוויץ תשמשנה הנחיות פעולה גם במדינת ישראל.

בקצרה את מחקרו של ד"ר דוד אברמסן, אחד מהשוכי הפסיכיאטרים בעולם, שחקר בסודיות את השאלה בקרב 102 נאשמי בין ככלא סיגריסנינג. הוא שאל 102 פושעים, מדוע עשית זאת? ותשובת רבים מהם היתה: "אינני יודע".

היה ברור וגלוי לעין שאנשים אלה מת ביישים בכנות במעשיהם, אולם למרות זאת ביצעו אותם, מסיבית שאותן אין הם עצמם מבינים.

הדו"ח של ד"ר אברמסן קובע: "נעלה מכל ספק שבעיית הפשעים המיניים היא אחד הצדדים של הבעיה הכללית של הגימנה רוחנית. מתוך 102 הנאשם שנחקרו, לא היה אחד שלא סבל מסוג כלשהו של הפ רעה נפשית או רגשית, אם כי בדרך כלל לא במיטה כה בולטת עד כדי להתאים להגדרה התוקית של תולדה-נפש".

יש לציין, כי בעיד שפשעים מיניים הם לעתים קרובות ביטוי לזרענה נפשית או רגשית, הרי לא ידועה עניין כל הפרעה נפשית מסוימת שלפיה אפשר לנחש כי היא עלולה להוביל לפשע מיני. ייתכן מאד כי בעזרת ריפוי פסיכי יוכל אדם להגיע להבנה ולבגרות מספיקים כדי